

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, oct. 18. 1868. 42. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

A nemzeti szinház celebritásainak arczkép albuma.

I.

Valamint a „Ha zánk"-nak, ugy a nemzeti szinháznak is két Kálmánja van.

E pipaszár lábu alak a franczia vigjáték s a zabfalvi bárók mintaszerü szellemdus és hóbortos képviselője.

Oly tehetség, mely idővel hivatva van az elhunyt jelesekhez besoroztatni.

Egy kis hibája van csak, közösügyes meláncholiában szenved, a nemzeti szinházat ö akarja civilizálni s az emberek értékét

II.

Ime Zrinyi Miklós druszája! A jellem szerepek hü képviselője.. szorgalmas és jó akaratu szinész.

A szinmü irodalom meddősége az oka, hogy meg nem örökitheti magát.

Az igazat megvallva, átkozott rosz korszak is ez a nemzeti szinház elő csahossaira nézve.. Ha oly szindarabokat tesznek a repertoirba, melyekben az elhunyt jelesek (Bartha, Fáncsi, Szerdahelyi,Lendvay,Szentpéteri és Egresi) mai

szeretné csak a bárókon kezdeni mint Windisgräcz herczeg annak idejében.

Egy kissé több benne az önhiuság mint a bölcsesség, mindazáltal a ki nézetét nem osztja, az előtte mind szamár.

Mindezen hibái mellett független jellem a coulissák megett s véleményét szerepköréhez illőleg mindenkinek szabadon a szemébe dobja nyalkán Szerdahelyi Kálmán.

napig is felejthetlenek, a legnagyobb szorgalom mellett sem közelithetik meg őket.

Az aranyos Szigligetiféle pályamüvek pedig lélektan nélküli jelenetekbe öszveszedett kimutatásai annak, mint kellene drámát vagy szomoru játékot irni?

Ezért volt kár a többi szinmü irókat a szinpadról ugy elriasztani. No de hogy Feleki Miklósról is szóljunk valamit, ő — derék szinész és becsületes székely ember.

Eredeti levelek.

LXXVIII.

Kedves komám! ides komám Matyi!

Csak feki nípsíg az a deákpárti uri rendek,— azt mondják ükemék! hogy hát nem parasztnak való az ujságot olvasni; meghiszem azt komám, hogy restellik is azok a czifra mondérosok, mikor oszt az ujságból ki olvassa az ordináré ember, hogy hát most is elcsapták az a e spanyol királynét mint a rosz szógálót, — pedig hát nincs azon mit restelleni, mert hát láddi komám, a ki megérdemli, hát elkell azon ütni a port.

Mi lesz majd belőlünk komám, ha minden ország magára marad? ki fog majd bennünket az orrunknál fogva vezetni?

Egész bele busultam magamat, a mióta eszembe jutott, hogy még ez a sor is bekövetkezhetik előbb vagy utóbb.

Ni pajtás! vajjon igaz-e az, a mit most beszilgetnek, hogy hát Jókai uram ü kigyelme a história irók minisztérjoma lesz majd ha megválasztják, azután meg a diátrista uraké, mer hát olyan gyönyörüsigesen tudja magát mindenféle formában és szinben mutogatni, mint a szappanbuborék; áldom az angyalát, az ilyen ember ér sokat, a ki fünek fának megkiván tetszeni, mint a tizenhárom városi kis lány.

Hallom pajtás! hogy Benyiczkit is megleltík, azután ujra eltemették még pedig nagy tisztességgel? hanem hát azokat a gazembereket nem tudják kézre keriteni, a kik megölték.

Hejj ecsém! nem is keriti azt kézre még Forgács főkomiszáros sem, mer hát láddi, ugy kipzelem én azt paraszt iszszel,hogy jól el vannak azok a gazemberek bujva.

Azir is hát, csak egye meg a feki akárkik vótak s akárhun vannak, elig gyalázat, hogy széles Magyarországon egy pár akasztófára valót nem bir az igazság keze utól érni.

Hanem hát fogadom én pajtás, hogy — lett vóna csak valami magam forma szegény ordináré ember, hejj az árgyérussát, be nyakon csipték volna már ezóta s ugy felcsimbókolták volna valami kútágasra, hogy Szt. Pál se tudná leoldani.

Hát azt hallottad i már pajtás! hogy Napoleon császár, meg a talián király össze egyeztek eggmással, oszt az a nagy makher faranczia császár, attól a nagy bajusszu olasz királytól elcsaklizta azt az országot, a meiknek a neve ugy kezdődik, kogy ki sem merem irni — osztán adta neki irte cserébe Rómát a pápával együtt.

Na hiszen pajtás! a talián király is ihatik majd áldomásra szentelt vizet, oszt imádkozhatik mig visszakapja a mit kibocsátott a kezibül, majd meg lásd pajtás! hogy hát addig addig cserélgeti el Napaleon uram jobbról balról ettől a szegény nagy fejü talián királytól a birtokát, hogy egyszer csak azon veszi észre, hogy nincs több földje mint a hova csak majd szorultságában kuporodhatik le.

Az árgyérussát — egész bele savanyodtam az ország dógába, pedig már nem olvashatok ujságot sem, mert már két hete hogy nem láttam csak egy sütet szalonna takarót sem — ha mást nem hát arra kirlek kedves czimborám! hogy legalább egy rakás tavaji ó ságot küldjél olvasni, mert hiszen ugy veszem észre, hogy mindegy akár a tavalyin kezdjük akár a idein.

Karakán Marozi,
gulyásbojtár.

Őszi elégia.

Monologizálja egy tuczat jobboldali képmutató, kiknek szürét maholnap kiteszik a képviselő házból.

Pályamű: Zugó Feritől.

Tehát nem sokáig mosolygasz már felénk fényes sugaraiddal boldogitó közösügyes dicső nap? Elhagysz vagy talán mi hagyunk el téged örökre. Oh mint sajog fájó keblünk e gondolatra.

Itt kell hagynunk az édes semmit nem tevést, itt kell hagynunk a szavazó urnát.. óh...! mert az az átkozott választási törvény ugy kivánja. Mily rövid is három év egy képviselő életében? miért nem tart halálig... tovább... tovább.. a feltámadásig.

Ah! ha vissza emlékszünk azon kellemes idilli pásztor órákra, melyeket a városligeti rondó platánjai hűs árnyában, bölcs vezérünk körében elfüstölgeténk.... ha vissza varázsoljuk csak képzeletben is azon bűvös perczeket, melyeket az előttünk defilirozó és ránk mosolygó tündér hölgyek bámulásában élvezénk.. minő kinosan esik a megválás... az öt forint diurnumtól.

De borzalmasan sebessen is robognak a napok? Már csak 50 nap. 5 ször 5. az huszonöt.. tehát csak 250 ftot fizet a haza, terhes munkáinkért, pedig ez ötven rövid nap alatt, menyit elkell még végeznünk; hányszor kell még szavaznunk? s még is mily szigoru ez a közvélemény.. nincs elismerés.. nincs hála... legfeljebb egy kis minister tanácsosság vagy egy egy kis titkárság az egész... minő silány jutalom?

De félre borus képek! él még a Pesti Napló, áll a Borszem Jankó! Ők, igen ők megakadályozhatják, hogy muljék el tőlünk a keserü pohár. Nekik kötelességük bennünket választóink további kegyeibe ajánlani.. mert a mi bukásunk.. az ő bukások is: a mi jólétünk, az ő dobzódásuk is.

No de még nincs minden veszve.. hát ha még uj választás sem lesz ez idén... majd csak tavaszszal... vagy talán a jövő öszszel? Ó boldog ministerek; ti kérhettek indemnytit egész a végitélet napig.. és mi azt megszavazzuk nektek, — ti rendelkezhettek egy mindent feláldozó majoritással.. de mi mi.. szegény jobboldali képviselők! alig ha kapunk választóinktól többé mandatumot... még szerencse lesz, ha a hátunkra nem rakják a 67es dátumot.

De hüvösök is már ezek az őszi napok? ma holnap szellős lesz a d e á k u n k, talán melegebb gunyáról is kellene gondoskodnunk?

Eh! felcseréljük a d e á k o t.. T i s z a gubával s aztán jövel uj választás.. hiszen nem varták a deákot a mi nyakunkhoz, sem a mi nyakunkat deákunkhoz, megyünk arra,— merre a „Hon" csalogat bennünket.

Törött bors

(Az Esti Lap orra alá.)

A „H a z á n k" nevü lap azt mondja, hogy ő „e g y f e c s k é t l á t o t t," ez a fecske pedig a „K a m e r á d" német katonai lap czimének „O e s t e r r e i c h i s c h - U n g a r i s c h e W e h r- Z e u t u n g-"ra való változtatása.

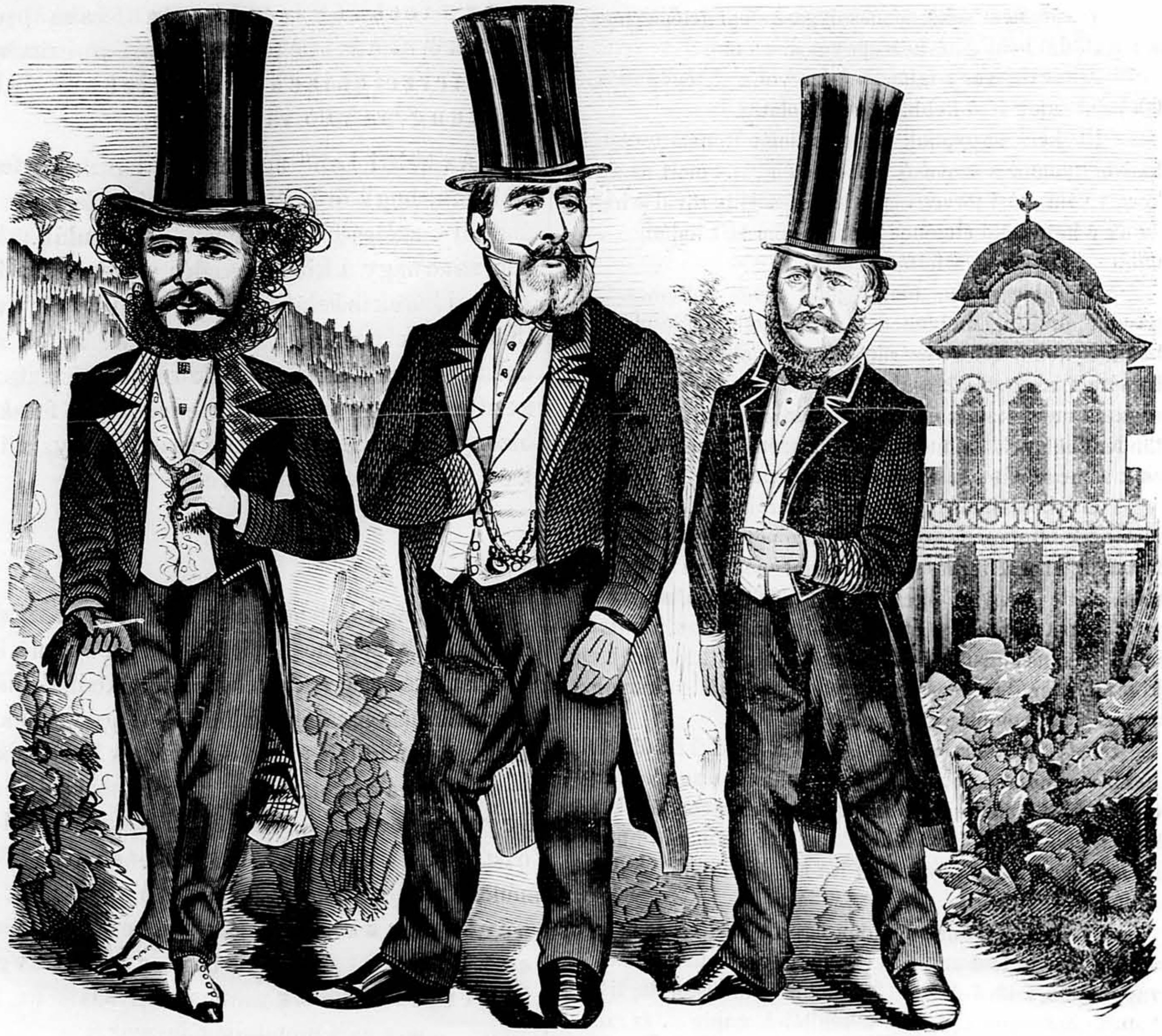
Az „Esti Lap" ugy megörül ennek a fecske látásnak, hogy örömében verebet is lehetne véle fogatni s széles jó kedvében előszámlálja, hogy lám minő nagy a kiegyezkedés ereje, már a bécsi katonai körök is belátják, hogy m i i s v a g y u n k. (Köszönjük ezt neked óh kamerád! láttuk a hátadat 48-ban.) Hanem mikor aztán mutogatni kezdte Pálfi uram! az ő kedves kis fecskéjét, bizony csak azt vettük mi észre, hogy azt is a k é t f e j ü s a s k ö l t ö t t e.

Az „Esti Lap" miután Madarászt ámitónak, demagógnak czimezi, sőt g y u j t o g a t ó n a k bélyegzi, akkor igy kiált fel: „kételkednek önök"? Madarász ur saját szavait ime ide jegyezzük: „a Deákpárt müködésének fő és terhes következései: — i r t ó z a t o s s z á m u r e n d e s h a d s e r e g, f e g y v e r e s b é k e s e miatt a n é l k ü l ö z h e t e t l e n t e r h e s a d ó. A 48-as párt müködésének czélja: „hogy a z i r t ó z a t o s s z á m u h a d s e r e g a s z ü k s é g l e t i g l e s z á l l i t a n d ó s e z á l t a l a t ú l t e r h e l ő a d ó ö s z v e g i s k e v e s b i t h e t ő" s utánna bigyeszti az „Esti Lap": „nos, mit mondanak hozzá"?

Hát bizony csak azt mondjuk „h o z z á," hogy jelenleg a közbiztonság Pesten igen rosz lábon állhat, ha még ilyen kötözni való bolondok is szabadon járhatnak az utczán, kik efféle kérdést tehetnek; hiszen ki az ördög ne ohajtaná azt, ha becsületes ember, hogy az a 800 ezer épkéz láb, kiknek katonáskodásuk alatt nincs egyébb dolguk, minthogy bakkancsot suvixoljanak, — ne csak egyék, hanem dolgozzék is.

I

A gödöllői szüretelők.

Ludas Matyi **őszi divatképe,** melyhez nem kell kommentár.

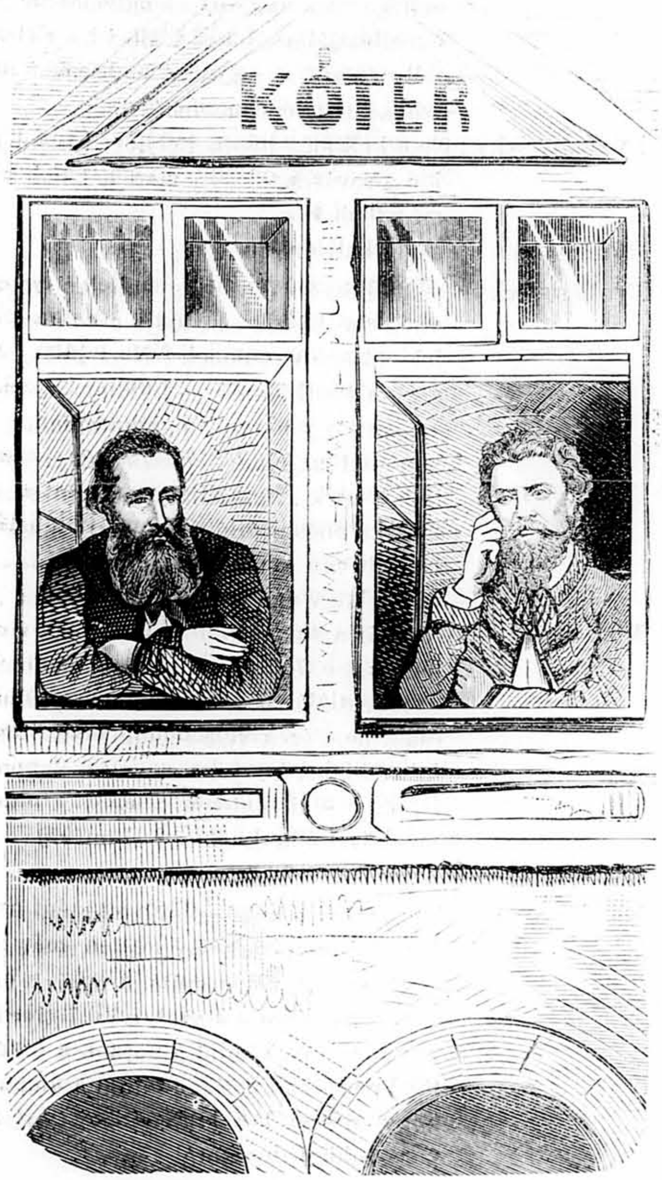
Pattantyúk.

A felsőbaranyai ref. papság folyamodni akar az egyház kerülethez, hogy változtassa meg azt a rosz szokást, melynél fogva a megürült eklézsiákban egy, néha két év mulva rendeli el a lelkész választást, mert a választókat a bejutni ohajtó tiszteletes urak nem győzik ily hosszu ideig borral traktálni.

A minapában N. tótfaluba kerekitettek egy pár boroshordót a papválasztó nyáj itatása végett. Most meg ugyan az a pásztor, a drávafoki hivek elé kerekit egy pár hordó borocskát. Azonban itt már azt mondják a hivek, hogy mind bolond pásztor az, — még ha disznó pásztor is — ki elébb megitatja a nyáját, s csak azután akarja legeltetni.

II

Hogy szolgál mai világban az igazság?

Ezeket a szegény irókat azért dugták a kóterba, — mivel kimerték mondani az igazságot.

Ez a minister pedig azért ül a veres bársony foutelban, mivel jól ért a fakereskedéshez.

Bejött a falusi ember Pestre, s egy sörcsarnokba bevetődött. Kér egy itcze sört, elibe is teszi a kellner a stiblit annak módja szerint, melyben a finom ser egész fenékig habzott. Az atyafi végig nézi a náluk szokatlan szinü habzó sört, s azzal vissza adja a kellnernek, mondván: „kérem töltsön hát e közzé az izé közzé legalább egy kis sert is.

Az a furcsa, hogy a temesvári fával csak magát a pénzügyminisztert ütötték, még is nem ő jajgatott, hanem az „Esti Lap" meg a „Borsszem Jankó" vonitották igen fájdalmasan, hogy „favég... favég."

Komoly diskurszus.

Röfögövits Nepomuk János és Nyafogovszky Aladár urak között.

Mielőtt kihallgatnók e két nemes atyafit, bemutatjuk őket a tisztelt publikumnak.

Röfögövits ur, Juliburgundiai belügyminiszter Vénkan bárónál, bár seminemü hivatalban nincs, mindazonáltal azon előnyel bir a minden rangu és faju aspiránsok felett, hogy számára a subventio életfogytáig biztositva van; miután ő excellentiájánál már 24 év óta jágereskedett s igy ő excellentiája intim emberévé válván most allgemeine spiczlivé devalváltatott.

Röfögövits ur ennélfogva audentia nélkül is bejáratos ő excellentiájához, e szerint privilegiált nagy hatalom a belügyminiszter urnál, mind addig, mig ő excellentiája excellál fényes állásának vörös bársony trónusán.

Nyafogovszky Aladár, ő excellentiájánál szakács minőségben fungál s annyira eltalálja a kegyelmes urnak szája izét, hogy még a szüz lány tejet is öszvetudja vegyiteni a kávéval. E praktikus ügyessége által subalterans politikai tekintélyé vált a belügyekben s ő excellentiája kormányzati rendszerében nagy befolyást gyakorolván . . hatalmat vőn magának ő excellentiájának konyhájáról naponta paradicsom mártást liferálni hus nélkül a Hirmondó szerkesztőjének. Kinézése kopasz képü, nagy hasu, vékony lábu, s rettenetesen tobákol.

Röfögövits ur meg rettenetesebben szereti a bort és pálinkát s ő excellentiájának pinczéjében valóságos élő accissa.

Ezen két nemes férfi naponként egy asztalnál szokott étkezni, s képzelhető, hogy a mi ő excellentiájának privát jövedelmeiből ki nem telik, azt a conto der Nation sansgene consumálják.

Kettőjök közt azonban Röfögövits Nep. János a főfő persona! ezt Nyafogovszky szakács ur is elismeri, mert ő közöttük ezen példabeszéd: „kéz kezet mos“ valóban tettlegességbe megy át. S midőn Röfögövits ur valamit committál a gyomor részére . . . azt Nyafogovszky ur felhasználja . . . elkésziti s igy aztán comedunt és bibunt magnum áldomást a conto der Nation.

S midőn ők igy fideliter lakomáznak, következő remek diszkurszusokat folytatnak a conto der Nation.

Nyafogovszky: Látta e már colléga, hogy ezek a rebellis szélsőbalos magyarok megint milyen kalapot viselnek?

Röfögövits: Nem láttam, nos mit vett ön észre?

Nyafogovszky: Hát láttam Ludas Matyit fekete strucztollal pörge kalapja mellett, a mint a fürdőbe ment, — az nagyot jelent.

Röfögövits: Mondja csak kolléga mit jelent, mert én is sejtek valamit.

Nyafogovszky: Hát azt jelenti, hogy miután a strutz, minden poklot megemészt, még sem árt neki semmi: most minden magyar strucz madár természetü legyen, hogy meg ne ártson gyenge gyomrának semmi.

Röfögövits: Brávó . . . bravissimó! van esze kendnek collega, ezt mingyárt megmondom ő excellentiájának, hadd tiltsa be a strucz tollat, mert a magyar embernek nem szabad mindent megemészteni.

Nyafogovszky: Nem kell még bántani colléga! hadd jöjjön a rovásra több is, mert hát tudok én még többet is . . .

Röfögövits: Hadd halljam no!

Nyafogovszky: Hát Böszörményi meg minden reggel orosz theát iszik . . . tudja-e kollega mi jelentősége van ennek? Nem hijába beszél a Pesti Napló — küldtem is neki az igaz egy pár jó pulykaczombot, — mert hát az, hogy Böszörményi orosz theát iszik . . ez világosan mutatja a muszka conspirátiót; lám már Bulgáriában ott van a muszka interventió . . . . ugy-e hogy van eszem a politikához?

Röfögövits: No már azt meg kell vallani, hogy colléga nagy férfiu! ezt is megmondom ő excellentiájának,. hanem megálljunk csak, nem érek vele semmit, hisz most jut eszembe, hogy ha a muszka beront is, egy szál katonánk sincs . . . mi a menkővel állunk ellent? E már baj . . . nagy baj.

Röfögövits: Bizony baj e kolléga! főleg ha még azt is mellé számitjuk, hogy Pesten már a revolvereket véka számra mérik, mint a csős kukoriczát s azok a feki tigrisek ugy lőnek vele, mint a poroszok a hátul töltő puskákkal; ebből láthatja kolléga! hogy a szélső bal alias 48-as párt a poroszokkal czimborál.

Röfögövits: Igaz volna ez kolléga? ugy megyek, szaladok, ő excellentiájának hirül viszem.

Nyafogovszky: Csitt, csak lassan, még többet is tudok ám. Tudja e collega! hogy a vizvezető társulat szövetkezett Madarászékkal s a csatornákon opium tincturát akarnak bevezetni Pestre . . s mikor minden ember elaludt, akkor aztán csuhé puhé agyonvernek mindnyájunkat . . . ez lesz a rettenetes dolog.

Röfögövits: Tyüh teremadta ne beszéljen már a colléga! mert mindjárt elájulok . . szaladok futok! megyek ő excellentiájához, hogy tiltsa be a vizvezétéket, miképen betiltá a demokrata köröket.

Nyafogovszky: Hohó! megálljon csak colléga! még e csak mind csigavér, még csak most jön a java. A pesti tigrisek szövetkeznek a prágai lázzongó csehekkel, és onnan felülről tele öntik a Dunát választó vizzel, meg petroleummal, aztán mikor Pestre ér, akkor meg Csernátony aztán ott fog állani a Margit sziget végénél és megfogja gyujtani egy szál masinával s az egész Budapest lángba fog borulni ... a mostani ministeriumot a tüz felveti .. és vége lesz az alkotmánynak.

Röfögövits: Hát Deák urammal mi történik?

Nyafogovszky: Deák urammal? hát ő kigyelmének meg bosszuságában elpukkan a hasa ..

Röfögövits: De már ezt megkell mondanom ő excellentiájának, hogy vigyázzék ő is magára .. megyek .. szaladok ...

Nyafogovszky: Megálljon kolléga .. hadd mondom már el a végit is ...

Röfögövits: Hallom hát no.

Nyafogovszky: Hát aztán, ha a nagy tüz elalszik, akkor elő állanak az uj ministerek: Tisza, Ghyczy, Várady, Ivánka és Jókay Ő excellentiaik...

Röfögövits: Hát Jókai is minister lesz ..

Nyafogovszky: Az ám .. O lesz a bukott politika, a lutheránusok és a szerelem bolondjainak ministere.

Mig embereink igy diskurálgatnak, megszólal a hatalmas csengettyü .. Röfögövits rohan ő excellentiájához; Nyafogovszky pedig a konyhába, hol már a rántás rettenetesen meg égett és ő excellentiájának orrába ment a szaga. Röfögövits ur a hallottakat el referálja mind. Nyafogovszky addig uj rántást kavar s végre Ő excellentiája fulminans verordnungokat ir, hogy miképen kell elfogni a rablókat.

Illyen emberek alkotják egy nemzet boldogságát.

Kurucz.

Adomák.

(Pályáznak.)

Meghalt az öreg M ... pap s alig lett belőle predikatios halott mert az egyik meghivott pap az mondta, hogy ő bizony nem megy ebben a szüreti időben senkit prédikálni, mikor épen most tölti a papzsákot; a többi meg nem hogy semmit se szólt, de felé se nézett az öreg megboldogultnak, noha életében együtt ült velök a zöld asztalnál.

Nyakon csiptek aztán egy épen ott koborló káplánt s az prédikálta el; hanem mikor kimenőre rákezdték ez éneket: „Uram bocsássad el szolgádat békével" a káplán sóló azt énekelte lassan: „nékünk hogy szerzene."

Egy háznál volt szolgálatban Lizi, egy szép csinos szobaleány, aztán volt ugyanott egy csinos huszár is. Lizi nagyon szerelmes volt a fiuba, de csak ugy titkon, sokat is sohajtgatott utánna, azt is csak ugy titkon, mert senki se gyanitotta, hogy a szép Lizike! a huszárba szerelmes.

Egyszer aztán valami nagy trakta készült a háznál s a mint terigették az asztalt Lizike meg a huszár, a sok sovár pillantásokat észrevette egy öreg ur, ki vendég volt a háznál s a mint épen a huszár kifele ment az ebédlőből, Lizi nagyot talált sohajtani utánna. Azt kérdi tréfából aztán az öreg ur Lizikétől: „Ugyan hová ment a Lizike"? mire Lizi egész őszintén azt felelte, kiment a konyhába. Persze azt gondolta, hogy a csinos huszárt kérdezte töle az öreg ur. Igy lőn felfedezve Lizike szivének titka.

Silabizáltatta kis tanitványát a nevelő, kit Csabainak hivtak. Ezt a szót irván a kis diák elébe, csacsi. Igy kezdé aztán oktatni: Nézze csak Janika! cs .. a .. csa, — cs .. i .. csi, no most mondja rá. Rá is mondta a kis bobó: „cs .. a .. csa .. cs .. i .. csi = Csabai bácsi!

A szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó-tulajdonosára rótt 600 frt pénzbirság fedezéséhez járultak:

Kovács Károly fényképész N. Károlyból 20 kr. Bélteki György Görgény szent Imréről 50 kr. Farkas Dániel Tákosról 50 kr, Stronga János V. Pércsről 20 kr, Váradi János A.-Némediről 50 kr. Vörös János 50 kr. Garay Ferencz 50 kr.

Vidory Lajos Alexandriából 5 frank, Suba János Alexandriából 5 frank.

Összesen 1 frt 40 kr. és 10 frank aranyban.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

A jó öreg ur.

(Pályázik)

„Öcsém uram! isten szerelmeért!
Talán bizony házasodni készül?
Sose tegye, hisz ráér még arra, —
Fiatal még' majd ha kissé vénül!"

„Mert lám! a nő furcsa egy portéka,
Pénzt költeni piperközni szeret,
S nem kérdi, hogy telik-e a zsebből,
Páholy, hintó s bál nélkül nem lehet.

Egy ily derék szép fiatal ember
Egy asszonyhoz mért kötné le magát?..
Mig másnak van felesége, addig...
Tudja öcsém uram!...hm!...hm!...na hát.

A jó öreg ily bölcs tanácsokkal
Veri tele ifju öcscse fejét...
S nem sejti, hogy maga alatt vág fát,
Mert az öcscs ur sz ereti a nejét.

Szakállos Farkas.

Diskurszus

I c z i k szomszéd és M i h á l y gazda között.

Mihály: Na szomszéd most már tőlem is halljon valamit.

Iczik: csokh azthán valami ukhusat mundjun Mihály gazda!

Mihály: Tudja e szomszéd, hogy a mostani országgyülési pártok mihez hasonlitanak.

Izcik: Ha thodnám, nem khérdeném khendtül.

Mihály: Hát hasonlitanak lássa szomszéd, a vallás felekezetekhez.

A jobboldal k a t h o l i k u s, mely azt tartja hogy a krisztus teste az az a 48-ik alkotmány, benne van a 67-i közösügyes egyességben.

A balközép l u t h e r á n u s, mely azt állitja, hogy nincsen benne, hanem vagy alatta vagy felette.

A 48-as párt pedig k á l o m i s t a, s azt mondja.. hogy a bizony se benne se felette, se alatta nincs, mert a 67-es alkotmányosdi állapot csak jelvénye a 48-nak, mikép Krisztus megtöretett testének és kiontott vérének az u r v a c s o r á j a.

Ludas Matyi gyorspostája.

Gyengénszurónak. A beküldött pálya müvek között egyik sem sikerült. Rendes munkatársainktól sokkal többet igénylünk mint a dilettánsoktól.

Y. Z. Z-nek. a „b a k l ö v é s e k"-et mi is megtoldanók egygyel, ha a küldött e l m e f u t t a t á s t vagy inkább poroszkálást közölnök. Unalmas és hosszu.

A „b o m b a é s h a t á s a czimü képtárgy pedig már idejét multa, mert dicső majoritásunk az illető minister urat a felelőség alól feloldta.

Hadarkutinak. A „sirontuli két kép"-tárgy valóban igen komoly, halottak napján csak megjárná, de mi nevettetni akarunk nem rikatni. A harmadik képtől pedig tartunk, hogy ha kiállitjuk, megtalál r u g n i, ajánlunk még egy próbát.

Szent Dávidnak. Felséged is e l h e g e d ü l i szépen azt a 20 frankot, melyet szeretne a zsebében látni., ha humorosabb levelet nem küld onnan a hódvilágból.

A „hodie mihi cras tibi" czimü képnek se füle, se farka, s ha jobbat nem küld, üres marad a pályázó marka.

Márkos János földésznek Csik [Martonfalvára: a „P e c s o v i c s" czimü humoristikus lap előfizetők hiányában megszünvén, az arra küldött 1 ft. 50 krral tessék rendelkezni.

Kérelem.

Azon igen tisztelt negyed és féléves előfizetőinket — kiknek előfizetésük september havában lejárt, kérve kérjük az előfizetés mielőbbi megujitására

Előfizetési árak:

Ludas Matyi, negyedévre **1 frt. 50 kr.** félévre **3 frt.**
A Nép szava, „ **1 frt. —** „ **2 frt.**

Ludas Matyi 1869-re szóló humorisztikus naptára 1 frt. A Nép szava vagy Ludas Matyi előfizetőinek **csak 50 kr.**

Kossuth Lajos és **fiai** örökbecsü levelei. Második kiadás **1** frt. helyett csak **50** kr.

Előfizetőinknek rendkivüli mellékletül **Bem apó** vagy **Szeben bevétele 1849**-ben, csupán a csomagolási dij 30 kr. beküldése mellett küldetik meg.

Az előfizetési és megrendelési pénzek bérmentve a kiadó hivatalba

Városháztér 6-ik szám alá küldendők.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18